

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
KRIMINALINĖS ŽVALGYBOS ĮSTATYMO NR. XI-2234 4, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 15
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos kriminalinės žvalgybos įstatymo (toliau – KŽĮ, Įstatymas) Nr. XI-2234 4, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 15 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas) parengtas įvertinus aktualią KŽĮ numatytų priemonių taikymo ir žmogaus teisių apsaugos pusiausvyros problemą.

Šiuolaikiniame gyvenime, ko gero, nekvestionuojama, kad kriminalinė žvalgyba, kaip kovos su nusikalstamumu priemonė ir informacijos rinkimo instrumentas, yra būtina. Vis dėlto, nors KŽĮ numatyta, kad kriminalinės žvalgybos veiksmai gali būti atliekami tik išimtiniais atvejais, būtina suprasti, kad tokia veikla gali būti stipriai pažeidžiamos pagrindinės žmogaus teisės, ypač asmens teisė į privatumą ir duomenų apsaugą.

Dažnai viešojoje erdvėje, žiniasklaidoje, teisininkų diskusijose galima išgirsti, kad Lietuvoje bet kuriam asmeniui gali būti taikomos kriminalinės žvalgybos priemonės - pokalbių klausymasis ar netgi asmens sekimas - nors tam neturima jokio realaus pagrindo. Ne ką mažiau svarbu, kad pasibaigus tyrimui asmuo nėra informuojamas apie jo atžvilgiu taikytas kriminalinės žvalgybos priemones, nebent pačios tarnybos nuspręstų, kad asmenį yra tikslinga informuoti. Akivaizdu, kad tai yra šiurkštus žmogaus teisių pažeidimas ir didžiulė valstybės problema, kelianti nerimą dar ir todėl, kad neturima jokių duomenų, kokie yra šio reiškinio mastai.

Analizuojant šiuo metu galiojančią KŽĮ redakciją matyti, kad vykdant kriminalinę žvalgybą skiriamas nepakankamas dėmesys žmogaus teisių ir laisvių apsaugai. Įstatymo 5 straipsnio 6 dalyje numatyta, kad asmeniui, kurio atžvilgiu buvo taikyta kriminalinė žvalgyba, tačiau gauta informacija nepasitvirtino ir ikiteisminis tyrimas nepradėtas, bet atsirado teisinės neigiamos pasekmės, pareikalavus, turi būti pateikti kriminalinės žvalgybos metu apie jį surinkti duomenys, išskyrus šio įstatymo 19 straipsnio 7 dalyje nustatytus duomenis; to paties straipsnio 8 dalyje numatyta, kad jeigu įgyvendinant kriminalinės žvalgybos kontrolę paaiškėja, kad kriminalinės žvalgybos metu buvo pažeistos žmogaus teisės ir laisvės, apie tai turės būti informuojamas asmuo, kurio teisės ir laisvės buvo pažeistos, išskyrus atvejus, kai pateikus tokią informaciją gali būti padaryta žala nebaigtiems kriminalinės žvalgybos tyrimams ar atskleista kriminalinės žvalgybos slaptųjų dalyvių tapatybė. Taigi susidaro situacija, kad, taikant KŽĮ, kriminalinės žvalgybos veiksmų taikymo faktas asmens atžvilgiu galėtų paaiškėti tik tuomet, kai asmuo, kurio atžvilgiu buvo taikyta kriminalinė žvalgyba, tačiau informacija nepasitvirtino ir ikiteisminis tyrimas nepradėtas, bet atsirado neigiamos pasekmės, to pareikalauja bei kai atliekant kriminalinės žvalgybos kontrolę nustatoma apie asmens atžvilgiu padarytus pažeidimus. Pagrįstai galima daryti tvirtą prielaidą, kad pastaroji įstatymo nuostata dėl pranešimo asmeniui apie jo atžvilgiu padarytus žmogaus ir teisių ir laisvių pažeidimus nebus taikoma arba jos taikymas bus itin retas, kadangi kriminalinės žvalgybos subjektai, ne tik patys konstatuoja, kad jų atlikti veiksmai sukėlė asmens teisių ir laisvių pažeidimą, tačiau ir turi plačią diskrecijos teisę nustatyti, kad atvejis yra išimtinis ir apie jį pranešti nereikia. Tokios Įstatymo nuostatos kelia visuotinį visuomenės nesaugumo jausmą, todėl Įstatyme būtina aiškiai įtvirtinti ne tik asmens teisę į informacijos gavimą apie jo atžvilgiu taikytus kriminalinės žvalgybos

veiksmus, bet ir galimybę skusti šių veiksmų teisėtumą. Be to atkreiptinas dėmesys, kad Įstatymo 5 straipsnyje numatyta asmens teisė sužinoti apie kriminalinės žvalgybos veiksmų taikymo faktą tik tuo atveju, jeigu buvo taikyta kriminalinė žvalgyba, tačiau gauta informacija nepasitvirtino ir ikiteisminis tyrimas nepradėtas, bet atsirado neigiamos pasekmės, tačiau nepasisakoma apie asmens teisę į informacijos gavimą apie jo atžvilgiu vykdytus kriminalinės žvalgybos veiksmus, kai neatsiranda neigiamos pasekmės ar kriminalinės žvalgybos pagrindu buvo pradėtas ikiteisminis tyrimas, jis nutrauktas ar priimtas galutinis išteisinamasis nuosprendis reabilituojančiais pagrindais.

Vertinant asmens laisvės ir saugumo atliekant kriminalinės žvalgybos veiksmus proporcingumą, ne mažiau aktualus klausimas yra kriminalinės žvalgybos veiksmų atlikimo trukmė. Asmens teisė į greitą bei teisingą procesą yra viena iš konstitucinių žmogaus teisių. Kriminalinės žvalgybos veiksmų laikas turi būti optimalus, tai yra, jie turi tęstis lygiai tiek laiko, kiek reikia visiškai atskleisti ir užkardyti nusikalstamą veiką, išaiškinti nusikalstamą veiką padariusius asmenis, surinkti faktinius duomenis dėl nusikalstamos veikos padarymo, siekiant greitai ir efektyviai nubausti kaltininkus. Nagrinėjant KŽĮ nuostatas, matyti, kad ties konkrečia kriminalinės žvalgybos priemone yra nustatytas jos atlikimo bei pratęsimo terminas, tačiau greta to, Įstatymo 11 - 12 straipsniuose taikomoms kriminalinės žvalgybos priemonėms numatyta, kad pratęsimų skaičius nėra ribojamas, taigi iš esmės, minėtuose straipsniuose įtvirtintas priemonės kompetentingos teisėsaugos institucijos gali vykdyti neribotą laiką. Pagrįstai manytina, kad ši įstatyminė galimybė (ilgą laiką tęsti nerezultatyvias kriminalinės žvalgybos priemones tikintis, kad asmuo padarys nusikalstamą veiką) visiškai ignoruoja žmogaus privataus gyvenimo neliečiamumą.

Sutinkamai su tuo, kad kriminalinės žvalgybos veiksmų laikas turi būti optimalus, manytina, kad yra netikslingas ir Įstatymo 10 straipsnyje numatytos kriminalinės žvalgybos priemonės pratęsimas ilgesniam negu 12 mėnesių terminui, kai kriminalinės žvalgybos tyrimas atliekamas dėl turimos informacijos apie rengiamą, daromą ar padarytą labai sunkų ar sunkų nusikaltimą. 12 mėnesių terminas yra pakankamas laiko tarpas, kurio metu galėtų paaiškėti ar yra rengiamos, daromos ar padarytos sunkios ar labai sunkios nusikalstamos veikos.

Kitas KŽĮ nuostatų taikymo probleminis aspektas – leidimas sankcionuoti kriminalinės žvalgybos veiksmus bet kuriame teisme. Pagal galiojančias KŽĮ nuostatas, konspiracijos tikslais motyvuota nutartis dėl kriminalinėje žvalgyboje taikomų priemonių, numatytų Įstatymo 9, 10, 11, 12 straipsnyje, gali būti priimama bet kuriame apylinkės/apygardos teisme. Toks reglamentavimas numato, kad suvaržyti asmens privatumą gali leisti kiekvienas teismas. Negavus sankcijos viename teisme, yra galimybė jos prašyti kitame teisme, kol galimai bus gautas siekiamas sprendimas, kadangi Lietuvos teismų informacinėse sistemose nefiksuojamas šių veiksmų sankcionavimas, todėl tikslinga užkirsti kelią galimam piktnaudžiavimui šia įstatymo spraga.

Analizuojant kriminalinės žvalgybos priemones išaiškėja, kad ties konkrečia priemone yra numatyta, jog kriminalinės žvalgybos veiksmų atlikimas galimas tik sankcionavus juos prokurorui arba motyvuota teismo nutartimi, tuo tarpu Įstatymo 15 straipsnyje „Sekimas“, numatyta, jog sekimą iki 3 dienų leidžiama atlikti sankcionavus kriminalinės žvalgybos subjekto vadovui ar įgaliotam vadovo pavaduotojui kriminalinės žvalgybos pagrindinių institucijų nustatyta tvarka. Jeigu sekimas atliekamas daugiau kaip 3 dienas, tačiau ne daugiau kaip 3 mėnesius, tęsti sekimą galima tik sankcionavus prokurorui. Šis laikotarpis gali būti pratęstas, pratęsimą sankcionuoja teisėjas. Manytina, jog leidžiant sankcionuoti sekimą iki 3 dienų kriminalinės žvalgybos subjekto vadovui ar įgaliotam vadovo pavaduotojui, atsiranda piktnaudžiavimo rizika taikyti šią priemonę nepagrįstai, todėl siūloma panaikinti šią įstatymo nuostatą.

Be aukščiau aptartų keistinių Įstatymo nuostatų, rengiamu Įstatymo projektu siūloma naikinti vieną iš KŽĮ uždavinių – nusikalstamų veikų prevencija. Pažymėtina, jog kriminalinės žvalgybos subjektų naudojami KŽĮ įtvirtinti informacijos gavimo būdai ir priemonės negali būti taikomi prevenciniais tikslais, be to veiksminga nusikalstamumo prevencija neįmanoma neturint pakankamai informacijos apie tam tikrus reiškinius.

Atsižvelgiant į Konstitucijos 29 straipsnyje įtvirtintą nuostatą, kad įstatymui, teismui ir kitoms valstybės institucijoms ar pareigūnams visi asmenys lygūs, siūloma eliminuoti įstatymo 5 straipsnio 3 dalį numatančią, kad draudžiama taikyti kriminalinę žvalgybą Respublikos Prezidentui.

Įstatymo 5 straipsnio 4 dalyje numatyta, jog kriminalinės žvalgybos subjektams draudžiama provokuoti asmenis padaryti nusikalstamas veikas bei apibrėžiama provokacijos reikšmė. Įvertinus tai, kad provokacijos esmė ir yra tai, kad asmuo verčiamas daryti tai ko jis neketina daryti, todėl šios sąlygos nurodymas Įstatymo 5 straipsnio 4 dalyje apibrėžiant provokacijos reikšmę perteklinis.

Kaip papildomas žmogaus teisių bei laisvių apsaugos garantijas, siūloma, kad kriminalinės žvalgybos informacijos rinkimo būdai būtų naudojami tik tuomet, kai kitais būdais neįmanoma apginti asmens teises ar valstybės interesus, panaikinant nuostatą „sudėtinga“, kadangi ši nuostata yra vertinamojo pobūdžio ir ne visuomet galimas objektyvus aplinkybių dėl kurių pradedamas kriminalinės žvalgybos tyrimas įvertinimas.

Įstatymo projekto tikslas – užtikrinti Įstatymo teisinio reglamentavimo stabilumą, aiškumą ir svarbiausia - veiksmingą žmogaus teisių apsaugą.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Įstatymo projektą parengė Lietuvos Respublikos Seimo nariai Saulius Skvernelis, Algirdas Stončaitis.

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai

Įstatymo 4 straipsnio 1 punkte įtvirtintas vienas iš kriminalinės žvalgybos uždavinių – nusikalstamų veikų prevencija.

Įstatymo 5 straipsnio „Žmogaus teisių ir laisvių apsauga vykdant kriminalinę žvalgybą“ 3 dalyje numatyta, kad draudžiama taikyti kriminalinę žvalgybą Respublikos Prezidentui.

Įstatymo 5 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad kriminalinės žvalgybos subjektams draudžiama provokuoti asmenis padaryti nusikalstamas veikas. Provokacija – tai spaudimas, aktyvus skatinimas ar kurstymas padaryti nusikalstamą veiką apribojant asmens veiksmų pasirinkimo laisvę, jeigu dėl to asmuo padaro ar kėsinaisi padaryti nusikalstamą veiką, kurios prieš tai neketino padaryti.

Įstatymo 5 straipsnio 6 dalyje įtvirtinta, kad asmeniui, kurio atžvilgiu buvo taikyta kriminalinė žvalgyba, tačiau gauta informacija nepasitvirtino ir ikiteisminis tyrimas nepradėtas, bet atsirado teisinės neigiamos pasekmės, pareikalavus, turi būti pateikti kriminalinės žvalgybos metu apie jį surinkti duomenys, išskyrus šio įstatymo 19 straipsnio 7 dalyje nustatytus duomenis.

Įstatymo 7 straipsnio „Kriminalinės žvalgybos subjektų pareigos“ 1 dalies 3 punkte įtvirtinta kriminalinės žvalgybos subjektų pareiga vykdyti kriminalinę žvalgybą tik tuo atveju, kai kitais būdais neįmanoma ar sudėtinga apginti asmens ar valstybės interesus.

Įstatymo 9 straipsnio „Informacijos gavimas iš ūkio subjektų, teikiančių elektroninių ryšių tinklus ir (ar) paslaugas, Lietuvos banko, finansų įmonių ir kredito įstaigų, taip pat iš kitų juridinių

asmenų“ 3 dalyje numatyta, jog konspiracijos tikslais motyvuota nutartis dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos gavimo gali būti priimta bet kuriame apylinkės teisme.

Įstatymo 10 straipsnio „Techninių priemonių panaudojimas specialia tvarka, slapta pašto siuntų ir jų dokumentų apžiūra, pašto siuntų kontrolė ir paėmimas, susirašinėjimo ir kitokio susižinojimo slapta kontrolė“ 3 dalyje numatyta, kad konspiracijos tikslais motyvuota nutartis dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų kriminalinės žvalgybos priemonių atlikimo gali būti priimta bet kuriame apygardos teisme.

Įstatymo 10 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad techninių priemonių panaudojimas specialia tvarka, slapta pašto siuntų ir jų dokumentų apžiūra, pašto siuntų kontrolė ir paėmimas, susirašinėjimo ir kitokio susižinojimo slapta kontrolė sankcionuojami ne ilgesniam kaip 3 mėnesių laikotarpiui. Šis laikotarpis gali būti pratęstas. Bendras laikotarpis negali būti ilgesnis negu 12 mėnesių, išskyrus atvejus, kai kriminalinės žvalgybos tyrimas atliekamas dėl turimos informacijos apie rengiamą, daromą ar padarytą labai sunkų ar sunkų nusikaltimą arba kai yra kriminalinės žvalgybos tyrimo pagrindų, numatytų šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 2, 3 ir 4 punktuose. Šiais atvejais techninių priemonių panaudojimą specialia tvarka, slaptą pašto siuntų ir jų dokumentų apžiūrą, pašto siuntų kontrolę ir paėmimą, susirašinėjimo ir kitokio susižinojimo slaptą kontrolę ilgesniam negu 12 mėnesių laikotarpiui generalinio prokuroro ar jo įgalioto Generalinės prokuratūros prokuroro teikimu sankcionuoja apygardos teismo pirmininkas.

Įstatymo 11 straipsnio „Slaptas patekimas į asmens būstą, tarnybines ir kitas patalpas, uždaras teritorijas, transporto priemones“ 3 dalyje numatyta, kad konspiracijos tikslais motyvuota nutartis dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų gali būti priimta bet kuriame apygardos teisme.

Įstatymo 11 straipsnio 6 dalyje numatyta, kad šio straipsnio 5 dalyje numatytas veiksmų pratęsimas sankcionuojamas ta pačia tvarka kaip ir šių veiksmų skyrimas. Pratęsimų skaičius neribojamas, tačiau kiekvienu atveju pratęsti galima ne ilgesniam kaip šio straipsnio 5 dalyje nustatytam laikotarpiui.

Įstatymo 12 straipsnio „Teisėsaugos institucijų užduotis“ 3 dalyje numatyta, kad konspiracijos tikslais motyvuota nutartis dėl teisėsaugos institucijos užduoties vykdymo gali būti priimta bet kuriame apygardos teisme.

Įstatymo 12 straipsnio 6 dalyje numatyta, kad šio straipsnio 5 dalyje numatytas veiksmų pratęsimas sankcionuojamas ta pačia tvarka kaip ir šių veiksmų skyrimas. Pratęsimų skaičius neribojamas, tačiau kiekvienu atveju pratęsti galima ne ilgesniam negu šio straipsnio 5 dalyje nustatytam laikotarpiui.

Įstatymo 15 straipsnio „Sekimas“ 1 dalyje įtvirtinta, kad sekimą iki 3 dienų leidžiama atlikti sankcionavus kriminalinės žvalgybos subjekto vadovui ar įgaliotam vadovo pavaduotojui kriminalinės žvalgybos pagrindinių institucijų nustatyta tvarka. Jeigu sekimas atliekamas daugiau kaip 3 dienas, tačiau ne daugiau kaip 3 mėnesius, tęsti sekimą galima tik sankcionavus prokurorui.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Įstatymo projektu (Įstatymo 4 straipsnio pakeitimas) siūloma eliminuoti vieną iš KŽĮ uždavinių – nusikalstamų veikų prevencija.

Įstatymo projektu (Įstatymo 5 straipsnio pakeitimas) siūloma:

1. eliminuoti Įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą nuostatą draudžiančią taikyti kriminalinę žvalgybą Respublikos Prezidentui.

2. pakeisti Įstatymo 5 straipsnio 4 dalyje numatytą provokacijos apibrėžimą, nurodant, kad provokacija – tai spaudimas, aktyvus skatinimas ar kurstymas padaryti nusikalstamą veiką apribojant asmens veiksmų pasirinkimo laisvę, jeigu dėl to asmuo padaro ar kėsina padaryti nusikalstamą veiką.
3. pakeisti Įstatymo 5 straipsnio 6 dalį, nurodant, kad asmeniui, kurio atžvilgiu buvo taikyta kriminalinė žvalgyba, tačiau gauta informacija nepasitvirtino ir ikiteisminis tyrimas nepradėtas, pareikalavus, turi būti pateikti kriminalinės žvalgybos metu apie jį surinkti duomenys, išskyrus šio įstatymo 19 straipsnio 7 dalyje nustatytus duomenis, išbraukiant sąlygą „atsirado teisinės neigiamos pasekmės“.
4. papildyti 5 straipsnį 6¹ dalimi, įtvirtinant, kad asmeniui, kurio atžvilgiu buvo taikyta kriminalinė žvalgyba ir tuo pagrindu buvo pradėtas ikiteisminis tyrimas, jį nutraukus arba priėmus galutinį išteisinamąjį nuosprendį reabilituojančiais pagrindais, asmeniui pareikalavus turi būti pateikti visi duomenys, surinkti kriminalinės žvalgybos metu, išskyrus šio įstatymo 19 straipsnio 7 dalyje nustatytus duomenis. Toks asmuo turi teisę skusti kriminalinės žvalgybos subjektų veiksmų teisėtumą subjektus kontroliuojančioms institucijoms ir teismui šio įstatymo 5 straipsnio 9 punkte nustatyta tvarka.
5. papildyti 5 straipsnį 7¹ dalimi, įtvirtinant, kad kriminalinės žvalgybos metu ar pabaigus kriminalinės žvalgybos tyrimą nustatčius, kad kriminalinės žvalgybos informacija nepasitvirtino, apie atliktą kriminalinės žvalgybos tyrimą privaloma informuoti asmenį, kurio atžvilgiu buvo atliekami kriminalinės žvalgybos veiksmai, jam išaiškinama teisė skusti kriminalinės žvalgybos subjektų veiksmus pagal šio įstatymo 5 straipsnio 9 punkte nustatytą tvarką.

Įstatymo projektu (Įstatymo 7 straipsnio pakeitimas) siūloma pakeisti Įstatymo 7 straipsnio 3 punktą, nurodant, kad kriminalinės žvalgybos subjektai privalo vykdyti kriminalinę žvalgybą tik tuo atveju, kai kitais būdais neįmanoma apginti asmens ir valstybės interesus, išbraukiant sąlygą „sudėtinga“.

Įstatymo projektu (Įstatymo 9 straipsnio pakeitimas) siūloma papildyti Įstatymo 9 straipsnio 3 dalį nurodant, kad konspiracijos tikslais motyvuota nutartis dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos gavimo gali būti priimta bet kuriame apylinkės teisme, išskyrus atvejus, kai jau buvo priimta neigiama motyvuota nutartis bet kuriame apylinkės teisme.

Įstatymo projektu (Įstatymo 10 straipsnio pakeitimas) siūloma:

1. papildyti Įstatymo 10 straipsnio 3 dalį nurodant, kad konspiracijos tikslais motyvuota nutartis dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų kriminalinės žvalgybos priemonių atlikimo gali būti priimta bet kuriame apygardos teisme, išskyrus atvejus, kai jau buvo priimta neigiama motyvuota nutartis bet kuriame apygardos teisme.
2. pakeisti Įstatymo 10 straipsnio 5 dalį, panaikinant įtvirtintą nuostatą, leidžiančią pratęsti šiame straipsnyje reglamentuotą kriminalinės žvalgybos priemonę ilgesniam negu 12 mėnesių, kai kriminalinės žvalgybos tyrimas atliekamas dėl turimos informacijos apie rengiamą, daromą ar padarytą labai sunkų ar sunkų nusikaltimą.

Įstatymo projektu (Įstatymo 11 straipsnio pakeitimas) siūloma:

1. papildyti Įstatymo 11 straipsnio 3 dalį nurodant, kad konspiracijos tikslais motyvuota nutartis dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų gali būti priimta bet kuriame apygardos teisme, išskyrus atvejus, kai jau buvo priimta neigiama motyvuota nutartis bet kuriame apygardos teisme.

2. pakeisti Įstatymo 11 straipsnio 6 dalį, apribojant pratęsimų trukmę, t. y. nurodant, kad šiame straipsnyje numatytų veiksmų sankcionuojamas laikotarpis gali būti pratęstas ne daugiau kaip 12 mėnesių.

Įstatymo projektu (Įstatymo 12 straipsnio pakeitimas) siūloma:

1. papildyti Įstatymo 12 straipsnio 3 dalį nurodant, kad konspiracijos tikslais motyvuota nutartis dėl teisėsaugos institucijos užduoties vykdymo gali būti priimta bet kuriame apygardos teisme, išskyrus atvejus, kai jau buvo priimta neigiama motyvuota nutartis bet kuriame apygardos teisme.
2. pakeisti Įstatymo 12 straipsnio 6 dalį, apribojant pratęsimų trukmę, t. y. nurodant, kad šiame straipsnyje numatytų veiksmų sankcionuojamas laikotarpis gali būti pratęstas ne daugiau kaip 24 mėnesius.

Įstatymo projektu (15 straipsnio pakeitimas) siūloma panaikinti Įstatymo 15 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą nuostatą, leidžiančią atlikti sekimą iki 3 dienų, kai šią priemonę sankcionuoja kriminalinės žvalgybos subjekto vadovas ar įgaliotas vadovo pavaduotojas. Taip pat panaikinti šioje dalyje aptariamą tokio sankcionavimo pratęsimą.

Naujos teisinio reguliavimo nuostatos, aiškiai apibrėžtų asmens, kurio atžvilgiu buvo taikyta kriminalinė žvalgyba, teisę į informacijos gavimą apie jo atžvilgiu atliktus slaptus veiksmus bei galimybę skusti šių veiksmų teisėtumą; siūlymas apriboti kriminalinės žvalgybos veiksmų taikymo bei pratęsimų trukmę; apribojimas pakartotinai sankcionuoti kriminalinės žvalgybos veiksmus po to kai buvo priimta neigiama motyvuota teismo nutartis; siūloma naikinti įstatymo nuostata leidžianti atlikti sekimą iki 3 dienų, kai šią priemonę sankcionuoja kriminalinės žvalgybos subjekto vadovas ar įgaliotas vadovo pavaduotojas bei kiti siūlomi Įstatymo projekto pakeitimai užtikrins didesnę žmogaus teisių ir laisvių apsaugą kriminalinės žvalgybos srityje.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai, galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Priimtas Įstatymo projektas neigiamų pasekmių neturės.

6. Kokią įtaką įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Įstatymo projektas neigiamos įtakos kriminogeninei situacijai ir korupcijai neturės.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Įstatymo projektas įtakos verslo sąlygoms ir jo plėtrai neturės.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Priėmus įstatymą, pakeisti ar panaikinti kitų galiojančių teisės aktų nereikės.

9. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymo reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Įstatymo projektas parengtas laikantis Valstybinės kalbos ir Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų. Įstatymo projekte neapibrėžiamos naujos sąvokos ir jas įvardijantys terminai, kuriuos reikėtų įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

10. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas bei Europos Sąjungos dokumentus

Įstatymo projektas neprieštarauja Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatoms ir Europos Sąjungos teisei.

11. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, kas ir kada juos turėtų priimti

Nėra.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais)

Papildomų lėšų Įstatymo projekto įgyvendinimui nereikės.

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

Įstatymo projekto rengimo metu specialistų vertinimų ir išvadų negauta.

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam Įstatymo projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis:

Reikšminiai žodžiai, kurių reikia Įstatymo projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą: „kriminalinė žvalgyba“, „kriminalinės žvalgybos priemonės“, „žmogaus teisių ir laisvių apsauga“.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai

Nėra.

Teikia

Seimo nariai

Saulius Skvernelis

Algirdas Stončaitis